

Interesser, i hvilken Henseende ingen nærmere Motivering antages fornøden; kun skal Man her med Hensyn til den i § 64 givne Bestemmelse, at der tilflyder Kæmmerkassen den Betaling, der maatte blive fastsat for de offentlige Forretninger, som foresalde i Anledning af Bygningsfager, gjøre den Bemærkning, som det ikke er fundet fornødent at optage i Sen, at det naturligvis er Kæmmerrenten eller Byggherren, der maa betale Gebyrerne for offentlige Forretninger, hvor saadanne ere nødvendige.

ad §§ 65—66.

Straffene for Overtrædelser af Bestemmelserne angaaende Bygningsvæsenet i Kjøbstæderne indeholdes i Forordningen af 24de Januar 1761 Cap. III, som omhandler Opsørelsen af Storstene og Jdsleber, samt i Forordningen af 6te April 1832 § 7 sidste Membrum om Overtrædelse af Forkrifterne angaaende Straatage, § 11 om Anvendelsen af Brædeværk, der er stridende med Bestemmelserne i § 10 og § 14 E om Forsømmelse af den i S'ens Lit. D paabudne Anmeldelse for Bygningskommissionen.

Disse Bestemmelser ere nu i Udkastets her nævnte §§ forandrede i Overensstemmelse med §§ 99—100 i Loven af 17de Marts 1856, hvilke ordlydende ere optagne, da det maa ansees hensigtsmæssigt herom at have ensartede Bestemmelser for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne.

ad § 67.

I denne §, der svarer til § 101 i Loven af 17de Marts 1856, bestemmes, i Genhold til hvad der efter den nyere Lovgivning er det Sædvanlige, at alle Bøder efter denne Lov tilfalde vedkommende Kjøbstads Fattigkasse.

ad § 68.

Denne § henlægger alle Sager angaaende Overtrædelser af Loven under vedkommende Kjøbstads Politiret. Grunden, til at Man ikke her, saaledes som skeet er for Kjøbenhavns Vedkommende ved Loven af 17de Marts 1856 § 103, har henlagt Sagerne under Bygningskommissionens Kjendelse, er dels det Mislige

i at give en administrativ Kommission dømmende Myndighed, hvor særlige Forhold ikke nødvendiggjøre Saadant, dels at Politiretsbehandlingen efter Lovgivningen er tilstrækkelig hurtig og summarisk.

ad § 69.

Efter samtlige Forhold har Man troet at kunne bestemme Fristen for Lovens Ikrafttræden til 1ste Juli 1859, hvorhos Man, forsaavidt der maatte være meddelt Approbation paa paatænkte Bygningsforetagender, der staae i Strid med Lovens Bestemmelser, har tilføjet en lignende Bestemmelse som i Loven af 17de Marts 1856 § 106, kun at Fristen i Udkastet er forlænget til 3 Maaneder.

ad § 70.

I Genhold til hvad der i den almindelige Indledning er bemærket om de forskellige Forhold, der finde Sted i Kjøbstæderne paa Grund af deres forskellige Størrelse, og da Loven saaledes nødvendigvis maa indeholde Regler, der ikke passende kunne gjøres gjældende i dem alle, har Man her forsøgt at fremhæve de Bestemmelser, der, saavidt skønnes, ikke ere anvendelige i de mindre Kjøbstæder, hvortil ere henregne de, hvis Indbyggertal ikke overstiger 1500.

ad § 71.

For denne S's Vedkommende skal Man ligeledes henvise til den almindelige Indledning, idet Man tilføjer, at det maa ansees umuligt i en almindelig Lov at optage alle de Bestemmelser, der ville kræves for at fyldestgjøre alle de Fordringer, der efter enhver Kjøbstads lokale Interesser kunne stilles, hvorfor Man har maattet overlade Saadant til den administrative Myndighed. For imidlertid at have en Garanti i Loven imod, at de af Administrationen i saa Henseende affattede Regulativer overskride de tilbørlige Grændser, har Man anseet det rettest at tilføje den Bestemmelse, at de i disse Regulativer indholdte Forkrifter ikke maa overskride, hvad der er fastsat i Byggesloven af 17de Marts 1856 for Kjøbenhavn.